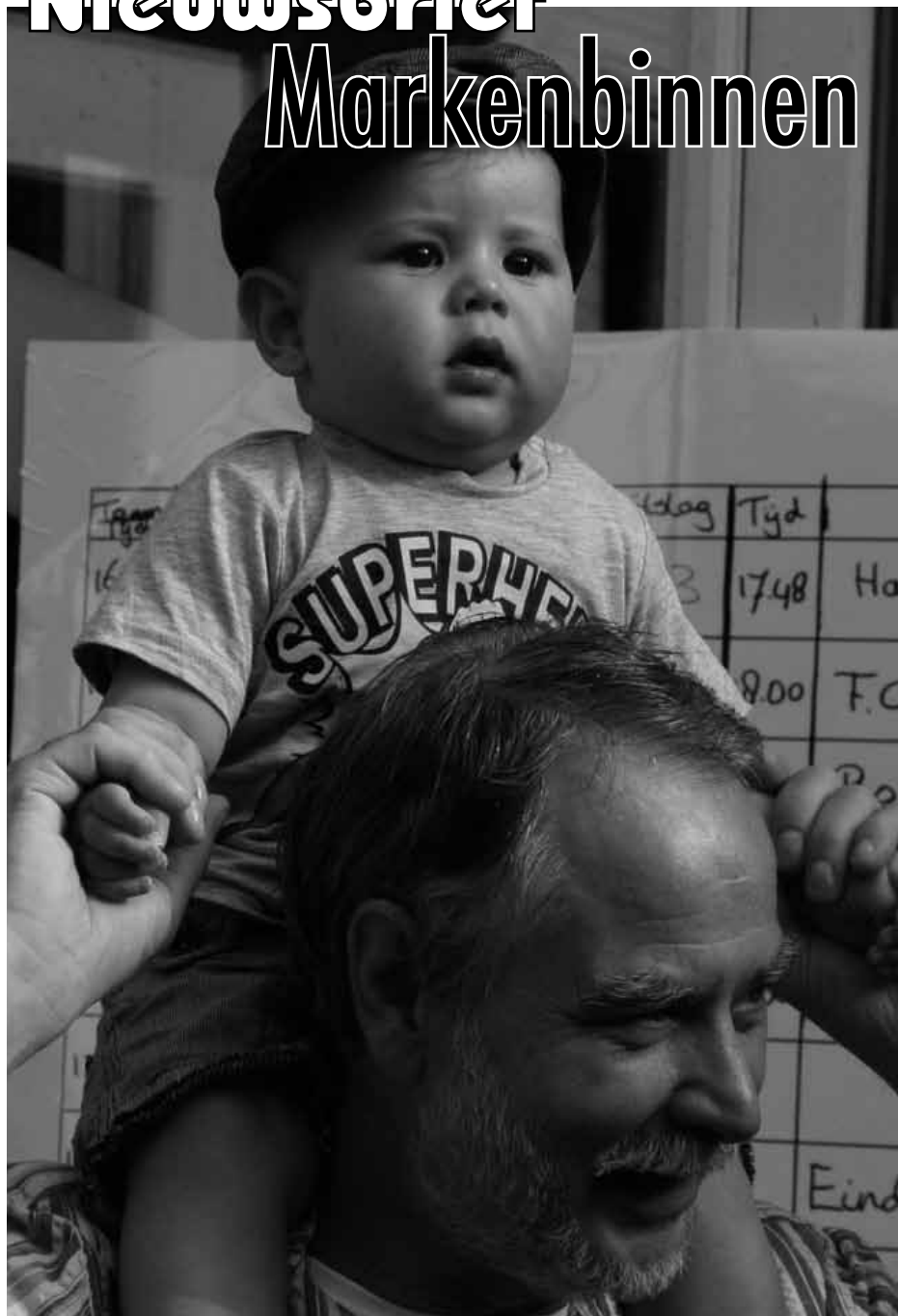

Nieuwsbrief Markenbinnen

September 2010

Spanjaard

Muziekinstrumentenhandel

Sinds 1882, écht alles voor U, waar muziek in zit!

Koorstraat 23 - 25
1811 GM Alkmaar
T. (072) 515 43 44
F. (072) 515 00 25
E. info@spanjaardmuziek.nl

Piano's • Vleugels • Keyboards • Kleine instrumenten
Geluidsinstallaties • Hi-Fi apparatuur • Bladmuziek
Stemmen • Reparaties • Verhuur van piano's en
concertvleugels • Transporten

www.spanjaardmuziek.nl

Het septembernummer is traditiegetrouw weer een volle bak. Dat heb je zo in een dorp waar veel gebeurt.

Allereerst natuurlijk de kermis. De redactie had reporter Marc vooraf de opdracht gegeven deze gebeurtenis zeer oplettend en nauwkeurig te volgen. Hij heeft zich keurig aan zijn taak gehouden en een bloemrijk en vooral plastisch epistel is het gevolg. Verder hadden we natuurlijk de opening van de jeu-de-boules baan, ik bedoel *course de la pétanque!* Ik heb gehoord dat er bijna een "Fanny" is gevallen. Gelukkig voor iedereen, tenminste dat neem ik aan, is de bal op het eind toch nog goed gevallen. Snapt u er niets van: na het lezen van deze nieuwsbrief wordt alles duidelijk.

De familie Fleumer is deze zomer met de boot naar Oost-Duitsland en Polen gevaren. Zij hebben o.a. ons zusterdorp Trzcínsko-Zdrój bezocht. Rina heeft hierover een bijzonder boeiend reisverslag geschreven. Jaap heeft de oude doos omgekieperd en alle feitjes en weetjes over Marknbinnen opgesnord, Corine heeft de halve marathon van Texel gelopen en deelt met ons haar lief maar toch ook wat leed en de contact- en trefpuntcommissie vragen onze aandacht. En... vergeet het recept in de Pollepel niet, deze keer van Roy.

De eerstvolgende nieuwsbrief verschijnt half december. Graag kopij inleveren uiterlijk 2 december.

Gudula, Machteld, Corine en Caroline

De Blauwe Cactus
Grafische Producties

Dorpsstraat 1 • 1536 AD Marknbinnen • M 06 - 385 10 996
E info@deblauwecactus.nl • www.deblauwecactus.nl

van concept tot drukwerk
van idee tot website
scherp en sterk
zonder stekels

Huisvuilproblemen

Geachte dorpsgenoten.

Bij de contactcommissie Markenbinnen zijn er vragen gekomen over het ophalen van de plastic zakken voor het plasticafval door de gemeente.

De gemeente haalt alleen nog de zakken op die door de gemeente zijn verstrekt, dit zijn doorzichtige witte plastic zakken, dus geen ondoorzichtige zwarte zakken.

Als u merkt dat uw plastic zak niet opgehaald wordt, doordat het niet in de juiste plastic zak is aangeboden, dan wordt u verzocht om deze plastic zak weer van de straat weg te halen en het de volgende keer in een juiste plastic zak aan te bieden.

Tevens een verzoek aan de bewoners van de hoek Dorpsstraat/Bakkerspad om de grijze afvalcontainer op een juiste plaats aan de straat neer te zetten waar het geen overlast geeft bij het langsrijden van auto's en in noodgevallen bij het passeren van ambulance en/of brandweer.

Bedankt voor uw medewerking voor een leefbaar Markenbinnen!

De contactcommissie Markenbinnen

tip van de redactie: Ga naar: <http://hvcinzameling.actiesite-2organize.com/aanvraag/save> voor het bestellen van de doorzichtige zakken.

O, wat wordt het mooi...

Na veel moeite en inspanning is de directe omgeving van het Trefpunt erg mooi geworden. Maar..... de wens om de binnenkant op te knappen is er nog steeds! Er is al eens een start gemaakt met schilderen, maar helaas daar is het bij gebleven. Nu willen we graag een "vaste" werkers-avond organiseren en wel op de woensdagavond. We vragen niet gelijk om allemaal iedere woensdagavond te komen klussen, maar kom eens één keertje klussen. Wij zorgen voor het materiaal en de koffie!

Wil je weten wanneer we van start gaan? Neem even contact op met Jaap Romeijn, Dorpsstraat 38 of bel 075-6411851. Natuurlijk houden we u ook op de hoogte via de "dorps"mail.

Het Trefpuntbestuur.

Kermis

En wéér was het kermis in het dorp!

Na een half jaar terugkijken op alle malloterigheid die in een dorp kan plaatsvinden, en zes maanden uitzien naar méér...., was het dan eindelijk weer zover: de jaarlijkse kermis was weer terug in het dorp! Zie je een heel jaar de meeste dorpsbewoners niet of nauwelijks in of buiten het dorp, met de kermis komen de grootste feestneuzen weer uit hun schulp om mee te doen aan gekkigheid, jolijt en vertier! Het dorp bruist en (vooral) borrelt weer, iedereen denkt weer dat hij Olympische kwaliteiten heeft of zo mee kan doen aan 'the Voice of Holland'. Er zijn er zelfs bij die drie dagen lang rondliepen met het idee dat zij al deze kwaliteiten met goed fatsoen verenigd hadden.

Oooh, het is allemaal aan u voorbij gegaan...?! Nou vooruit dan, ik praat u even serieus bij. Je moet tenslotte wel weten waar 'iedereen' in het dorp het over heeft! Met de duidelijke afspraken: 1. we gaan niet wijzen, 2. we noemen in principe geen namen, en 3. we gaan er van uit dat er sprake was van de beste bedoelingen!

Heeft u wel eens een spel meegemaakt waarbij je in een soort opgeblazen transparante ton als een soort van cavia opgesloten werd? En dan met z'n drieën of vieren? Welnu, vrijdagavond konden we dit schouwspel meemaken, waarbij diverse bewoners de verleiding niet

konden weerstaan om hier aan deel te nemen, op het meertje van Markenbinnen. Mocht je nou inderdaad die hamster zijn en deze tredmolen is dan je hoogste ideaal in alle vormen van hamstergymnastiek, dan wil ik daar nog een heel eind in meegaan. Maar dat niet alleen de kinderen van het dorp maar heuse volwassenen hier helemaal mee uit hun dak gingen..... ik heb echt zo mijn twijfels. En weet u wat nou het meest frappante is: niemand had de moed om tegen deze onvermoeibare marters, muizen en marmotten te vertellen dat al deze inspanningen tot niets zouden leiden. Het transparante gevaarte werd namelijk geen moment losgemaakt van het touw wat aan een meerpaaltje vastgebonden zat! Je zal toch maar fotografisch vastgelegd worden bij deze activiteit...

Zaterdag. Een nieuw onderdeel op de kermis: een echte braderie. Jazeker, ook Markenbinnen kan niet achterblijven in de opmars van gemeentelijk cultureel (en historisch) bewustzijn! Oók Markenbinnens hebben een hoop spullen die ze niet in de Kliko gepropt krijgen maar waar een nietsvermoedende buurtbewoner nog wel heil in ziet. Tuurlijk, ik overdrijf behoorlijk -sommige zaken hadden nog best wel in de Kliko gepast- want er zaten ook jonge ondernemers met een mooie kraam hele nieuwe markten aan te boren. Daar wensen we iedereen natuurlijk heel veel succes bij! Toch lijkt mij "kist" en "partijtje" een contradictio in terminis.

Een ander hoogtepunt van de zaterdagmiddag was het 'bakvoetbal'. Voor diegenen die niet weten wat dit is, volgt enige uitleg. Net als met de hamster-tredmolen kun je dorpingen natuurlijk ook letterlijk vastpinnen (vastgespen in dit geval) aan lange stangen op een soort van omheind trapveldje. Dit laatste woord is heel bewust gekozen, daarover later meer. Met twee elkaar rivaliserende teams op deze wijze samengebracht en vastgesnoerd, ontstaat een soort levensgroot uitgevallen voetbalspel. U weet wel, met van die draibare stangen met houten poppetjes die *gelijktijdig* op de draai van een soepele pols meedraaien. Ja en dan

weet je al wat er komen gaat.... Mochten wij ons nog verbaasd hebben afgelopen zomer over de hardhandige wijze waarop Nederland de WK voetbalfinale wist te verliezen, mensen, het kan nog erger! Er was geen team deze dag te bekennen wat de insteek gekozen had om het sierlijke voetbalspel ten toon te spreiden. Een ordinaire schoppartij waarbij (een -ondergetekende- uitzondering daargelaten) geen methodiek werd geschuwd om de tegenstander uit het veld te slaan of te schoppen. Sommigen wisten de vastgesnoerde riem danig op de proef te stellen door, zelfs met achterlating van kledingstukken

of slechts aan hun enkels hangend, bij de pogingen om de bal nog van de tegenstander te ontfutselen. Er zal best een team gewonnen hebben maar op dat moment zaten mijn oren nog vol met resten schuimrubber bal en kreeg ik nog maar één oog open.... dus wie dat geweest zijn? Ik herinner mij nog vaag iets van heel veel gespierde kale mannen met mooie stripverhalen op hun armen. Toch hele lieve jongens! De jongste jeugd wist zich ondertussen te vermaken met draaimolens, springkussens, eendjes vangen (mag dat nog van Marianne Thieme?) en blik gooien. Zelfs een echte schiettent kon worden bewonderd. Helaas wist de aanstormende jeugd geen groter genoegen te halen dan het 'volpompen' van de hoofdprijzen in plaats van het daadwerkelijk richten

op de bekende kalkstaafjes. Menig knuffeldier werd kilo's zwaarder overhandigd aan een glunderend kind, vanwege het verhoogde loodgehalte van dit speelgoed. Nu snap ik waarom hier altijd een waarschuwing op staat in de trant van: "dit speelgoed kan gevaarlijk zijn voor kleine kinderen vanwege losrakende kleine onderdelen!" Beste ouders, mocht u zich afvragen waarom Nijntje, Kroko of Beer niet zonder toeters en bellen door Schiphol's detectiepoortjes richting vakantieadres komt, hier is uw logische verklaring!

En dan 's avonds de Playback Show! Weer fantastisch begeleid door de Drive In Discotheque Hendrik Bos & zonen had het Trefpunt weer een gedaantewisseling ondergaan. Het leek wel *Studio 54* in New York! Het kan ook 53 of 55 geweest zijn, want ook daar moeten ze wel eens zoeken naar het juiste begeleidingsnummer. Maar hulde wie hulde toekomt! Allereerst de jongste jeugd die diverse artiesten over het voetlicht bracht. En het moet gezegd: dat deden zij hartstikke leuk, zonder meer fantastisch, en bovenal geweldig goed! In ieder geval was dat het repertoire van het jury commentaar. Maar het mooie was wel dat ze nog gelijk hadden ook. Met een zeer overtuigende Karlijn als winnares bij de jonkies waren de verwachtingen natuurlijk weer huizenhoog

gespannen bij de oudere jeugd en jeugdige ouderen. En ook hier weer Kwaliteit met een hoofdletter K! Marianne als een ongeëvenaarde Wim Sonneveld met een mimiek waar iedereen stil van werd. Mia die voor het eerst medeed met een stimulerend en hartverwarmend nummer van Connie van den Bosch. Patrick met drie vriendinnen (het leken trouwens wel kerels met die ongeschoren benen) die als meidengroep iets met Kinderen voor Kinderen deden. Ik zeg alleen: materiaal voor een jarenlange veroordeling... Albert en Wim die de Zuiderzeeballade een hele aparte wending gaven door als een verliefd stel bij elkaar op schoot te gaan zitten. En dan verlekkerd op een oude foto van "een oude ome" gaan zitten staren....nou ik kan wel raden wat er op die foto stond, maar dat zou schreeuwen om een tweede *levenslange* veroordeling! Ik weet niet wat dat is in dit dorp, maar elke keer als er zich de gelegenheid voordoet om je diepste roerselen bloot te leggen, oude frustraties naar buiten te brengen of uit de kast te komen, dan doet men het ook nog! En dan ook nog met het excuus: "het was maar playback!". Ja,ja... De echt grote verrassing, én terechte winnaars, waren Lianne, Kaylee, Jesse, Coen en Bram! Kijk daar stond gewoon Hollands Glorie. Frisse

meiden, stoere jongens en lekker zingen óver die meiden. Ze waren blijkbaar een beetje volslank (niet te zien trouwens) want *Big Girls You*

Are Beautiful werd wel heel overtuigend gebracht! Mia werd uiteindelijk (close finish) tweede, en die twee "Zuiderzeenichten" verdiend derde. Hierna barstte traditiegetrouw de discotheek uit zijn voegen want de dansvloer werd vrijgegeven, alle jaren 70, 80, 90 en 00 hits werden vakkundig ten gehore gebracht en de bar draaide op volle toeren. Het bleef nog lang onrustig in het dorp! Oergezellig!

Zondag was het weerbericht wat minder, vandaar dat de giga-sjoelbak van Willem naar binnen mocht. Gedurende de hele dag werd hier driftig en fanatiek op gesjoeld. Willem heeft dit natuurlijk weer in een niet te evenaren kort en bondig stukje samengevat elders in deze nieuwsbrief. Opvallend was dat de uiteindelijke winnaar veel gelijkenis vertoonde met één van de zangers van het duo "*Kommer en Kwel*". Zijn maatje had hij waarschijnlijk op de Zuiderzee achtergelaten. Dat is natuurlijk ook niet vol te houden, de hele dag zo'n 'menneke' op je schoot.

Na de wervelende loterijshow die zoals altijd veel bezoekers trok en bijna iedereen voorzag van prachtige prijzen (altijd handig als materiaal voor een volgende braderie), na het nog een keer nuttigen van een broodje worst, burger, frietje of bitterbal, werd het tijd om moe maar zeer voldaan huiswaarts te gaan. We kunnen weer terugzien op een driedaags evenement waarbij een klein dorp opnieuw heeft laten zien waarin het groot kan zijn. Dit moet je niet willen missen!

Grote dank gaat daarom weer uit naar al die vrijwilligers die hier bij betrokken zijn geweest, de feestcommissie, het Trefpunt, maar vooral alle aanwezige dorpsbewoners. Zonder jullie zou het een heel ander dorp zijn! Was het alvast maar weer Lou-Lou!

Marc

Prijzen Kermisloterij

De volgende prijzen zijn nog niet opgehaald:

Portable CD-DVD speler: Blauw 76

Voetbalspel: Oranje 735

Kaassnijplank: Wit 967

Tuinfakkels: Oranje 727

Uitslag Kermis Sjoelen 2010

Er is ijzersterk gesjoeld. In 13 potjes zijn meer dan 80 punten gescoord. De concurrentie was groot. Dat maakt 't spannend. Dit keer hebben we binnen gesjoeld. De weersvooruitzichten waren ongunstig, maar dat viel achteraf toch mee. Er zijn circa 77 potjes gespeeld. Elk potje telt 3 beurten. Met 20 stenen waren maximaal 100 punten haalbaar. De top-13 spelers waren:

Top-13		Punten	
1	Albert de Man	92	
2	Bouwe Voogd	88	1e onder de jongens
3	Hans Siffels	88	
4	Nancy Bos	87	1e onder de meisjes
5/6	Onne Osinga	86	
	Gu Oortwijn	86	
7/8	Annemarie Loevesijn	85	
	Mia van Rossum	85	
9/10	Ellen Klaver	84	
	Johan Osinga sr	84	
11/12/13	Willem Rol jr	81	
	Martin Meijer	81	
	Piet Lammers	81	

Mijn dank voor de hulp van vrijwilligers bij het opzetten van de sjoelbak.
Tot volgend jaar.

Willem Rol

Keramiek tijdens de Kermis

Ik dacht dat ik zaterdagmiddag om 14.00 uur wel op de kermis zou zijn, maar het werd pas 18.30 uur! Ik kwam maar niet weg uit mijn hobbyruimte. DRUK DRUK DRUK

Druk? Waarmee?

Degenen die geweest zijn weten het wel, maar voor diegenen die het gemist hebben even een uitleg.

Het zit n.l. zo; in mijn hobbyruimte liggen broden fijne en groffe chamotte klei die door hele enthousiastelingen omgevormd zijn tot..., je kunt het zo gek niet bedenken, want met klei kan je echt alle kanten op om de mooiste creaties te maken.

We hebben zoveel plezier gehad met z'n allen en het is gewoon heerlijk om creatief bezig te zijn, lekker met je handen in de klei, het werkt ontspannend en elke keer weer bouw je verder aan je creatie tot dat die naar tevredenheid af is.

Na al die jaren vind ik het nog steeds spannend wanneer alles voor de eerste keer gebakken wordt.

Hebben we overal aan gedacht? Uithollen, luchtgaatjes???

En als dan de oven opengaat en niets is uit elkaar gespat, dan komt er toch een zucht van verlichting.

Na deze bisquit-stook moet het werkstuk geglazuurd worden en ook dat is een belangrijke taak, want de verkeerde kleur of kleurencombinatie kan jouw creatie minder mooi maken.

Als je klaar bent met glazuren wordt het werkstuk opnieuw gebakken en glazuur blijft toch altijd wel een cadeautje, je weet nooit precies hoe het wordt, dus je begrijpt dat dit nóg spannender is wanneer de ovendeuren na 48 uur afkoelen eindelijk open zwaaien.

Die mooie werkstukken, die met zoveel geduld en liefde gemaakt zijn werden nu tentoongesteld, zodat ook anderen er eventjes van konden genieten.

En er zijn enorm veel bezoekers geweest en daarom kon ik niet eerder te kermis gaan, maar ik was blij met al die belangstelling en waardeer het enorm.

Sommigen vroegen of deze activiteit in het Trefpunt werd gegeven en dat was in eerste instantie ook de bedoeling, maar omdat er daar geen goede faciliteiten waren heb ik besloten om het in mijn eigen hobbyruimte te doen.

Iedereen kan met klei werken en er is niks leukers dan iets wat je zelf gemaakt hebt een plaats in je huis of tuin te geven. Dat geeft voldoening, daar ben je trots op!

Lieve groet van Linda.

p.s. als het je leuk lijkt om zelf van binnen fietsband, kralen, vilt enz enz een ketting maken, dan kan je je opgeven bij mij.

Ik geef deze workshop niet, dat doet iemand anders.

Hier thuis heb ik wat foto's en twee kettingen als voorbeeld voor diegenen die nooit zo'n ketting gezien hebben.

Kosten voor de workshop zijn 25.00 euro en kan alleen op vrijdag en zaterdag gegeven worden.

Je bent dan zeker 3 uur van de straat! Maar gaat wel met een mooie ketting naar huis.

Bel me of kom even langs mijn tel nr is; 075-6411987 / Bongerdstr 2.

CAREBO

● TEXTIELDRUKKERIJ ● BORDUURATELIER ● RELATIEGESCHENKEN ●

*Uw totaal leverancier voor
promotioneel drukwerk*

Tel: +31 (0) 75-6705511 Fax: +31 (0) 75-6310648
Email: info@carebo.nl Internet: www.carebo.nl
Barndegat 26 1505 HN Zaandam Holland

Concert van Elato

Ierse muziek spreekt tot de verbeelding. Het vertelt van Keltische landen, hun cultuur en de mensen. Van melancholiek en verdriet tot blijdschap en de liefde. Muziek die raakt.

Elato is een 5-koppige Ierse muziekgroep van Nederlandse bodem. De arrangementen zijn van eigen hand waardoor de groep een unieke stijl heeft. Naast hedendaagse en oude "traditionals" brengen zij ook eigen composities ten gehore.

Momenteel toert Elato door het land met "A Musical Odyssey"; een muzikale reis langs verschillende Keltische landen. "A Musical Odyssey" heeft de afgelopen maanden al veel publiek weten te raken. Het afwisselende repertoire heeft hieraan een grote bijdrage geleverd.

Naast de prachtige concertreeks van de Culturele Commissie (dit jaar voor de 25e keer!) wordt het kerkje ook verhuurd aan kunstenaars en muziekgroepen. Op 5 februari zal daarom in het kerkje van Markenbinnen een concert plaatsvinden van deze Ierse muziekgroep. Kaarten (€ 12,-) zijn te bestellen via www.elato.nl

Een aanrader voor de liefhebber van Ierse muziek!

Het bestuur van het kerkje.

Het begint met wijsheid, maar het draait om de aanpak.

Dé aanpak: daar gaat het om. Wanneer u het bedrijf koopt of verkoopt, of als in welke omstandigheden dan ook een waardering of (complexe) financiering noodzakelijk is, wil je de beste adviseur hebben. Iemand die deskundig is, jarenlange ervaring heeft, uw omstandigheden begrijpt, en ook een internationale focus indien nodig niet schuwt. Maar ook begrip heeft voor de familieverhoudingen, als opvolging geregeld moet worden. Kortom een partij die voor u de beste deal realiseert, in elke situatie en door een gedegen aanpak. Daar draait het om.

Wij begeleiden u deskundig en discreet en nemen de zorg uit handen. Uw vraagstuk wordt onze uitdaging om het beste resultaat te realiseren. Onze consultants zijn specialisten op het gebied van corporate finance, overnames, waarderingsvraagstukken, buy-outs en private-equity. Daarnaast heeft Sophista een netwerk van experts wanneer deze voor het beste resultaat noodzakelijk zijn. Kortom, uw adviseur bij uitstek!

Meer weten? Bel vrijblijvend voor een afspraak of kijk op www.sophista.nl

SOPHISTA
I N T E R C O N S U L T

BEDRIJFSOVERNAME • CORPORATE FINANCE • VALUATION

Robijnstraat 20, 1812 RB Alkmaar T: (072) 540 80 10 E: info@sophista.nl I: www.sophista.nl

Jeu de Boules

(of nog beter : Pétanque)

Zoals al eerder in de Nieuwsbrief heeft gestaan zijn we een tijdje bezig geweest met het realiseren van een jeu de boules baan in het dorp. Een dertigtal dorpelingen heeft toen zelfs aangegeven hier gebruik van te willen maken. Nu de vakantieperiode en de jaarlijkse kermis weer achter de rug zijn, en het dorp drie prachtige jeu de boules banen rijker is, willen we graag het initiatief nemen om van deze banen gebruik te gaan maken. Cor en Annemarie Meijer zijn al jaren fervente 'boulers' en hebben aangeboden om, met hun kennis van het spel, hier iets mee te doen in het dorp.

Het idee is om hier in Markenbinnen vanaf **17 oktober** op de zondagmiddagen het spel te gaan spelen. Dit loopt door tot zondag 12 juni inclusief een korte winterstop.

De bedoeling is om een competitie op te starten waarin Cor en Annemarie de wedstrijden aangeven en dat alle aanmeldingen zelf actief inplannen wanneer er gespeeld wordt.

Het is dus heel belangrijk dat al diegenen die al enthousiast waren zich nu ook opgeven bij Cor zodat hij een programma in elkaar kan zetten.

Je speelt het spel met 2 spelers tegen 2 andere spelers en heb daarvoor 3 ballen nodig. En omdat er een essentieel verschil zit in ballen spelen kinderen en volwassenen apart van elkaar.

Geef je nu dus snel op, alleen of als team met je naam, email adres, woonadres en telefoonnummer en stuur of breng dit naar Cor en Annemarie Dorpsstraat 21, of mail naar corgpmeijer@hotmail.com.

Uiteraard zijn er aan het einde van het seizoen

diverse prijzen te winnen die worden gesponsord door Cor's bedrijf "corgogo".

Voor degenen die niet al te vaak willen meespelen maar toch wel een paar keer per jaar, zullen we ook een paar (dag)toernooitjes in elkaar zetten. Daarover later meer.

Schroom niet om je op te geven, ballen zijn te gebruiken vanuit het dorps huis en de spelregels worden vooraf kenbaar gemaakt. Ook kunnen wij een persoonlijke uitleg geven in de vorm van een workshop voor iedereen die de clinic op 25 september gemist heeft.

Wij hebben er zin in!

Jullie ook?

Marc Teulings &
Cor en Annemarie Meijer

Pétanque

(we mogen het dus geen jeu de boules meer noemen)

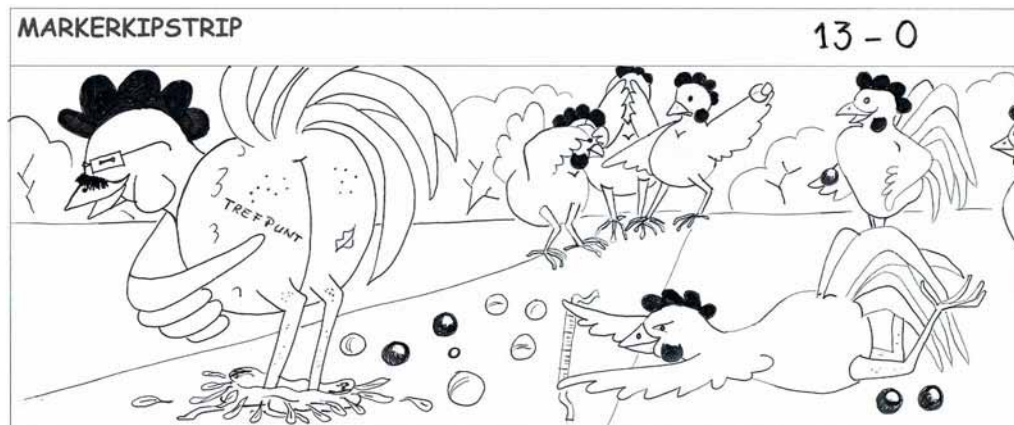
Tja, als u er niet geweest bent heeft u echt wat gemist. Zaterdag 25 september was er ter ere van de officiële opening van de pétanque-baan en de pingpong-tafel, een pétanque-clinic onder leiding van heel serieuze wedstrijdspelers van de Pétanquevereniging "Ça Roule" uit Heerhugowaard.

Ik was dit keer toeschouwer...ja ook toeschouwer zijn is een hele dankbare rol. Samen met Paul, Jaap, Marc en nog een aantal dissonanten. Wij wisten immers al lang hoe je zo'n bal naar het ander eind van die baan werpt. Maar nee. Er zit bij nader inzien toch echt veel meer techniek en regelgeving achter dan een gevalletje campingvermaak.

Stonden de Markenbinnners eerst nog wat onwennig met hun ballen langs de baan (immers toch wel een beetje gek zonder de gebruikelijke

camping out-fit), na het eerste potje werden de houdingen soepeler, de gezichten ernstiger en kwam er een ware wedstrijdmentaliteit in de mensen los. Eindelijk een strijd waar oud en jong, man en vrouw zich aan elkaar kon meten. Echt heel erg leuk. Wist u dat het een oeroude regel is dat als een team een partij verliest met 14-0 dit team de billen van de dichtstbijzijnde kroeghouder moet kussen? Dit is ooit bedacht door een hele lelijke Franse kroeghoudster die Fanny heette. Een dergelijke partij heet dan ook een "fanny". Wij Markenbidders houden wel van tradities. Jaap haal dus maar gerust een stel hele hippe onderbroeken. Angelique, Sonja en Annerie kwamen dit keer met de schrik vrij, maar het gaat vast nog een keer gebeuren dat ze écht met 14-0 verliezen van de mannen!!!

Corine

MARKEN BINNEN - TRZCÍNSKO-ZDRÓJ vice versa

Vroeg vertrokken wij met onze motorboot "Auke Meines" richting Duitsland, nadat we met een groep gelijke boten een lang weekend doorbrachten. Dit is zo onze jaarlijkse start en een heel gezellige bijeenkomst.

Eerst doen we altijd Hindeloopen aan, de woonplaats van de naamgever van onze boot. Deze man is jarenlang redder bij de KNRM geweest en heeft de meeste reddingen op het IJsselmeer op zijn naam staan. Daarbij is hij ook nog een heel bijzonder mens, analfabeet, maar zeer intelligent. Het is altijd weer een hartelijk weerzien en gedurende de dagen dat we daar liggen, meestal 3, komt hij vaak met zijn rollator naar de boot en vertelt alle nieuwtjes.

Hierna via Harlingen, Groningen, Delfzijl de Ems op. Hier nog getijde water tot er na zo'n 40 kilometer de eerste sluis komt. Vervolgens Dortmund Emskanaal dat praktisch noord-zuid loopt. Prachtige oevers en alles zeer rustig. De volgende 13 sluisen, want we moeten wel omhoog, gingen zeer voorspoedig. Van een echtpaar met motorboot waar wij mee opvoeren, bleek de man een hotemetoot bij de Duitse Rijkswaterstaat te zijn en hij had o.a. de sluiswachters een opvoedings cursus gegeven. Dit resulteerde in snelle schuttingen en zelfs één keer liet de sluiswachter zeker 10 minuten de vrachtvaart in de sluis wachten, want wij kwamen er aan. Normaal is natuurlijk dat vrachtvaart altijd voorrang heeft en we weten van mensen die wel eens 7 ! uur hebben liggen wachten. Dit was op het Mittellandkanaal waar de scheepvaart iets drukker is.

Dit Mittellandkanaal, wat tot de Elbe zo'n 300 kilometer lang is, is voor de 2e wereldoorlog gegraven en loopt west-oost. Hier een gigantisch aquaduct over de Elbe. Het varen hier is ook weer zeer prettig, want de meeste schepen varen langzamer dan wij en hoeven we alleen maar af en toe te passeren. Ook hier een aantal sluisen, waarvan de sluis even

voorbij Hannover, de sluis Anderten, een echt Duits, prachtig bouwwerk is. Het landschap trekt je hier al varend voorbij met mooie vergezichten. Langs het hele kanaal wandel/fietspaden, dus op zondag ziet het er gezellig uit. We varen langs Wolfsburg (Volkswagen) en overnachten altijd wel in het jachthaventje. De stad is modern en alles ziet er goed uit. Het winkelcentrum zou een voorbeeld voor Zaandam kunnen zijn. Ook het hele VW complex is zeer de moeite van het bekijken waard. In de buurt ook een gigantisch sportpark met zwembad, zwemmeer, sport-accomodatie en wandel- en fietspaden. Het gaat ze goed daar.

Over de Elbe tot Berlijn wordt het landschap weer wat wisselender en naar mate je dichterbij Berlijn komt, Postdam b.v., is het erg mooi. Maar hier veel watersport en dus een stuk drukker. Dat is rondom Berlijn op alle meren zo. Ook hier hebben we zo onze plekje, geleerd van toevallige ontmoette Nederlanders. Zij wonen op hun boot, 12 m lang en gingen dit jaar al voor de 12e keer naar Oost-Duitsland. Een prachtig plekje, een inham met een stukje kade en aan de andere kant is het bossig. Vorig jaar broedde hier een ijsvogel. Pap en ma vlogen af en aan, zo voor onze neus. Ook zag Jan zo tegen schemering een paar keer een bever langszwemmen. Hiervandaan altijd weer een fietstocht, samen met Kees en Gré, om o.a. boodschappen te doen. Vorig jaar ontdekten we een boerderij waar men fruit en groente verkocht. Zulke lekkere kersen heb je nog nooit geproefd!. Dus wij er weer heen, maar geen kersen, alles was erg laat door de lange winter. Jammer hoor, want op de terugtocht zijn we dan weer te laat.

In Spandau lagen we twee dagen aan de kade op een plek waar de kolenschepen, die met twee grote bakken in duwvaart varen, vanuit Polen naar het industriegebied van Berlijn gaan. Na de sluis kunnen ze de bocht niet maken, leggen aan en het duwschip maakt los en weer vast aan de andere kant. Dit op de heen- en terugweg. En het gaat al allemaal zo langzaam. Zo moet er op het Oder-Havelkanaal in het laatste stuk van 80 km altijd op elkaar gewacht worden, daar het te smal is om elkaar te passeren. Er zijn wachtplaatsen met voorgeschreven vaartijden.

Wij gaan de Havel op en komen nu in het allermooiste gedeelte van de

trip. Ruwweg gezien varen we nu naar het Noorden. De Havel is een (gekanaliseerd) riviertje dat de meren in Mecklenburg - Vor Pommeren verbindt. Het kronkelt; af en toe een klein zelfbedieningssluisje. Bossen, kleine landjes, waterlelies en de gele plompeblad. Na 3 dagen zijn we dan op de Schwedtsee, waar het kamp Ravensbrück aan ligt. Ook de oude pont waarop de trein met de vrouwen en kinderen naar het kamp werden afgevoerd ligt nog als monument in de Havel. De Duitsers zijn over het algemeen nog erg bezig met het verantwoorden voor het gebeurde in de oorlog. Kinderen worden met klassen in Berlijn door de musea geleid en er wordt veel over gepraat.

Aan dit meer ligt ook het stadje Fürstenberg en aan het aanliggende meer, de Baalensee, wonen onze vrienden. Een paar jaar geleden boden ze ons voor een nachtje een ligplaats aan aan hun steiger. We zaten er na 10 minuten al aan de koffie, bleven 5 dagen en sindsdien zijn we er op de heen- en terugweg altijd een paar dagen. Vis roken, taarten eten, kwebbelen, zwemmen en alles wat er bij hoort. Jan en Walter werken altijd aan de boot van Walter en Inge, een schattig 30-er jaren boot. Zo hebben ze (en vooral Jan) dit jaar een nieuwe keerkoppeling in gebouwd. Heerlijk met warm weer in een botenhuis onderin de boot liggen werken. Maar Jan doet dat echt met plezier.

We varen verder Noordwaarts. Onder aan het grootste meer, der grosse Müritz, ligt het plaatsje Rechlin en ook daar hebben we nogal wat kennissen opgedaan. Hierna de Müritz over. Dit meer is ca. 28 km lang en 13 km breed. Op een mooie zondag zie je er wel zo'n 30 boten varen!. Het water is overal heel helder en schoon, daar zijn de Oost-Duitsers heel zuinig op. Als er zoiets in Nederland was, dan zou je van de ene boot naar de andere kunnen overlopen. Overigens zien we in Rechlin de meeste belangrijke voetbalwedstrijden, voorzien van het nodige bier, omdat de mannen veel roepen moeten.

Aan de noordkant van de Müritz in een klein haventje maken we dan toevallig al twee jaar het havenfeest mee. Voor 10 euro p.p. komt er wild zwijn aan het spit, met zuurkool en kartoffelsalade. Bier, wijn en frisdranken, koffie thee en heel veel eigengemaakte taarten. Reuze

gezellig allemaal. De volgende dag fietsen we met z'n vieren naar het Müritz nationaal park. In een piepklein dorpje Federow staat een soort VVV kantoor met daarin voorlichting over de zeearend. Al jaren is hier in de buurt een hoogspanningsmast met een nest erop. Er staat een camera op en je kunt hier op een groot scherm alles zien. De data van het komen uit Afrika en gaan van de vogels wordt bijgehouden, de jongen worden geringd. Alles wordt op video vastgelegd en getoond, met uitleg. Geweldig. Ook is hier een groot boerenbedrijf. Zo'n 12 jaar geleden heeft een Groninger familie het gekocht: 300 hectare en nog 150 in huur. De vrouw runt ook een klein restaurantje, alles biologisch en super heerlijk. We eten, nadat ik als enige hier vorig jaar van had gesmuld, salade, patat en runder stoofvlees. Het is alles zo geweldig lekker, net zoals vroeger onze moeders dat maakten. Overigens eten we verschillende malen onderweg heerlijke forel of snoekbaars en alles heel goedkoop.

De terugtocht over de Havel is natuurlijk weer net zo mooi. We draaien aan het eind oostwaarts het Oder-Havelkanaal weer op en varen de 80 km naar de Oder. Aan het eind is als sluis het Schiffshebewerk Nieder-Finow. Hier vaar je in, maakt vast aan de steiger, deur dicht en we zakken 36 meter. De bak is ca 42 x 5.5 m. Deur open en we varen er weer uit. Bij Hohensathe na de sluis is er een aftakking naar de Oder. De sluis is gesperd, want er is zo veel regen gevallen (voorjaar) dat de Oder onbevaarbaar is. Alles moet nu over de zgn. West-Oder naar Stettin. Wij stoppen bij Schwedt. Hier is de Oder waar het normaal 150 meter breed is, nu 3 km breed. Het stroomt erg hard en takken, bomen en van alles en nog wat wordt meegesleurd.

Van hieruit gaan we op de fiets over de brug naar Polen. Er is een hele grote permanente markt met van voor ieder wat wils. Veel fruit en groente, kleding uit Taiwan enzo. Na een uur slepen Gré en ik de mannen uit een tent/hal met gereedschap. Letterlijk alles is er te koop en voor zeer schappelijke prijzen. Gelukkig heb ik de portemonnee in mijn tas.

Volgende dag huren we een auto en gaan Polen in. Ik heb op de wegenkaart toevallig onze zustergemeente ontdekt en nu we hier toch zijn... Na

wat omwegen, want de wegbewijzing is niet echt goed, vinden we T.Zdrój (het is toch niet uit te spreken). Een stadje ommuurd en met een mooie stadspoort. Een oude man (een stuk jonger dan wij) rimpelig en met wat gouden tanden in zijn mond lacht ons aan en wil wel graag met Jan op de foto. We bestempelen hem maar als de burgemeester. We brengen een kort bezoekje aan het stadhuis. Een vriendelijke dame, de secretaresse staat ons te woord en vraagt of

we Marcel uit de Rijp kennen. Nee dus. Hij was hier of zij daar. Alles ziet er wel mooi maar toch behoorlijk shabby uit. Vooral de huisjes op het platteland en de dorpswegen zijn ronduit armoedig. We rijden naar Stettin. We mogen de auto niet onbeheerd achterlaten, dus echt gezellig rondkijken met z'n vieren is er niet bij. Jammer want het is best een mooie stad.

De terugreis naar Nederland maken we alleen, de vrienden blijven hier nog een poosje. Bij Minden aan de Weser varen we de rivier op naar het Noorden en varen deze reis dóór Bremen in plaats van deze mooie stad weer te bezoeken. Het water komt trouwens met bakken uit de lucht en de getijdestroom loopt net gunstig.

Via Oldenburg, door het Küstenkanal, varen we weer naar de Ems en doen de rest in de omgekeerde volgorde zoals we kwamen.

Na exact 3 maanden liggen we weer op ons vertrouwde plekje in Westknollendam.

Rina Fleumer.

MB in verleden en heden

Geschiedenis

Vroeger was Markenbinnen een belangrijk dorp. Voor menig inwoner van Noord-Holland zal Markenbinnen een totaal onbeschreven blad zijn. De meeste mensen hebben weleens van Markenbinnen gehoord, maar het dorp bezocht hebben maar weinigen. Men is vaak in de veronderstelling, dat het meer te maken heeft met Volendam en dat soort contreien. En dat, terwijl het behoort bij Graft- De Rijk. Maar tot die gemeente behoort het ook pas sinds 1992. Voorheen hoorde Markenbinnen bij Uitgeest. Markenbinnen moet vroeger een belangrijke plaats geweest zijn. Het dorp was toen ook veel groter en het stond in open verbinding met de Zuiderzee. Via de Stermeer(thans de ingedijkte Starnmeer), Beemster, de Weere, de Purmer en de Purmer Ee bereikte men het Marker Hoofd (thans het eiland Marken).

Beschouwd men het woord "Mark" als grens, dan is het verband tussen beide plaatsen duidelijk. Markenbinnen en het eiland Marken liggen op de kaart bij horizontaal West- Oost en zij duiden vroeger, ieder op hun beurt een grens aan.

De "Stads en Dorps- beschrijver Van Ollefen" schrijft: Markenbinnen wordt zo genoemd ter onderscheiding van Marken aan Zee, men heeft het aanwijzingsbord Binnen bij de naam van dit dorp gevoegd, omdat het binnendijs ligt.

Hoe oud zou Markenbinnen zijn?

Pastoor J.C. Van der Loos schreef destijds in "Bijdragen tot het Bisdom Haarlem" dat de kapel van Markenbinnen, toegewijd aan O.L. Vrouwe Geboorte, tot de oudste kerken van Noord-Holland behoorde. In het huidige kerkgebouw bevindt zich een altaarsteen. Deze is ongeveer twee meter lang en een meter breed en heeft vijf inwijdingskruisjes als kenmerk. Volgens Mr. J. Belonje zou deze belangrijke altaarmensa, die hij dateert uit de 15e eeuw, naast die van Monnickendam tot de fraaiste exemplaren van Noord-Holland behoren. Vroeger had deze kerk een luidklok van 1620, een werk van de Rotterdammer Arent van der Put.

De klok werd in de oorlog door de Duitsers weggevoerd, samen met

de klokken van de Hervormde kerk van Uitgeest en is nooit meer teruggekomen.

Dat Markenbinnen een belangrijke plaats was, blijkt wel uit een besluit van Karel de Vijfde, in 1536 uitgevaardigd. Hierin wordt Markenbinnen naast Alkmaar, Purmerend en nog acht dorpen opgedragen "een karveelschip met een enkel en een dubbel zeylschip" uit te rusten om de Zuiderzee tegen de aanvallen van de "Geldersen" te beveiligen.

Voor archeologen moet Markenbinnen een uitstekend arbeidsterrein vormen. Wie op verschillende plekken een schep in de grond steekt stuit weldra op scherven en puinresten.

Voorals vissersplaats moet het dorp een belangrijke rol hebben gespeeld. Ten tijde van Albrecht van Beieren moet er een burcht hebben bestaan. Deze komt in verschillende stukken voor als Markenborg of Markenburcht. Deze gegevens duiden er op, dat in de 13e eeuw deze versterking reeds bestond.

De nijverheid in het verleden

Naast de visserij was de veeteelt belangrijk. Wederom van Ollefen: "De bezigheden van dezelfs bewooneren bestaan voornamelijk in het weeven van zeildoek, waarmee zij nog vijf weeverijen aan den gang houden. Het maaken van kaas en boter wordt er mede beoefend, doch beide middelen van bestaan zijn thans aanmerkelijk in verval". Dit ten tijde van de Franse omwenteling.

Volgens dr. J.J. Honig behoorde Markenbinnen tot de weinige plaatsen waar Hollands zeildoek werd gemaakt.

Uiteraard is de positie van Markenbinnen als vissersplaats teniet gedaan door het droogleggen van de verschillende polders in de omgeving. Hierdoor werd het dorp van het water afgesneden.

Wat in Markenbinnen niet meer in stand wordt gehouden is het z.g. Baekenen.

Een folkloristisch gebruik, dat elk jaar op 24 februari plaats vond. Takken, stro, hout en al wat kon branden werd ingezameld door de jeugd op een grote brandstapel en op de bewuste avond werd er een vuur van gestookt. Het moet een soort vroeg lentefeest geweest zijn, dat zijn oorsprong vindt in de heilige rite's, die door het licht de duisternis van de lange winter op de vlucht meende te drijven.

Veel is er in Markenbinnen verdwenen.

Zo ook molen De Spin, die de contouren van ons dorp zo fraai stoffeerde. Het is allemaal voltooid verleden tijd.

Markenbinnen telt nu nog maar 1 veehouder en het overgrote deel van de beroepsbevolking vindt zijn bestaan in de Zaanstreek of elders.

Wat niet veranderde is het landelijke karakter. Er zijn in de afgelopen jaren wel enkele bouwplannetjes gerealiseerd, maar die hebben het karakter van het dorp niet of nauwelijks beïnvloed.

Door het verdwijnen van de middenstand van Markenbinnen is het wel een forensendorp geworden. Ook de bakker en de groenteboer, die voorheen aan de deur kwamen zien we niet meer. Alle benodigdheden haalt men nu in de Zaanstreek of elders in de omgeving.

Markenbinnen kent geen doorgaand verkeer en is gelegen aan de Provinciale weg Westzaan-Westgraftdijk.

Markenbinnen nu

Pas in 1986 is Markenbinnen aangesloten op het landelijke aardgasnet. Voor de aansluiting moesten vele inwoners het doen met het vullen van hun olietanks en een enkeling stookte zelfs nog op kolen. Al in 1984 werd er over gesproken in de gemeenteraad van Uitgeest, maar de Gasunie toonde enige terughoudendheid, omdat Markenbinnen bekend stond als een wit gebied. Maar door het doorzetten van enkele gemeenteraadsleden werd het toch gerealiseerd. Ook kabeltelevisie was een heet hangijzer in verband met de terugverdienmogelijkheid van zo'n klein dorp. Maar omdat ons buurdorp De Woude aangesloten moest worden op het aardgasnet kon het kabelbedrijf gebruik maken van dezelfde doortrekkeringen en was de afstand een stuk kleiner om de boel door te trekken naar Markenbinnen. En werden we toch een modern dorp.

Maar volgens de meeste mensen van buiten het dorp was Markenbinnen nog steeds dichtgeplakt met kranten en moesten bezoekers hun paspoort laten zien.

Nog steeds is het voor sommigen een raadsel waar Markenbinnen ligt, ook voor de instantie's die voor onze veiligheid en hulp zorg moeten dragen. Menige ambulance of brandweerkorps weet volgens ons nog steeds niet wie verantwoordelijk is en waarvoor.

Laat maar eens meubels bezorgen of bouw materiaal.

En menige artiest, die er wat bijschnabbelt in onze kerk, die nu omgebouwd is tot "concertzaal" komt vaak later aan dan de afspraak is. Wat dat betreft is Markenbinnen nog steeds een wit of grijs gebied.

Maar na de gemeentelijke herindeling is het allemaal een stuk beter geworden (ha-ha dus niet). Want wordt de gemeentelijke herindeling in de krant van toen beschreven als een klein mirakel voor de inwoners van Markenbinnen, velen hadden er niet zo'n hoge pet van op, dat dingen drastisch zouden veranderen. Maar toch is er sinds 1 januari 1993 wel het een en ander veranderd in Markenbinnen op het gebied van contacten en het omgaan met elkaar. Dat gaat nu op een veel informelere manier.

De contactcommissie, die opgericht is in 1968, zou na een aantal jaren niet meer nodig zijn volgens de toen zittende burgervader, omdat de gemeente Graft-De Rijk zo hun best zouden doen om het de Markenbinnens zo naar de zin te maken, dat deze compleet overbodig zou zijn. Maar de contactcommissie is er nog steeds en al is het inderdaad zo, dat er een heel andere manier van communiceren is ontstaan in de loop der jaren. Zij blijkt nog steeds nodig. Al is het maar om de leefbaarheid in het dorp te waarborgen.

Wat wel van invloed is geweest op de "sociale" omstandigheden in Markenbinnen is het verdwijnen van de basisschool. Deze school had ook een sportzaaltje (gymnastiekzaal). Hiervan werd grif gebruik gemaakt door onze sportvereniging. Dit sportzaaltje had een aanbouw, wat ooit door een aantal vrijwilligers was neergezet om de verenigingen te huisvesten die gevestigd waren in het voormalige Dorpshuis en ook niet terecht konden in het cafe. Het heeft aardig wat voeten in aarde gehad voordat dit gerealiseerd was. Alles had uiteraard met geld te maken. Het is uiteindelijk toch gerealiseerd en op 20 juni 1987 werd 't Trefpunt feestelijk geopend.

Alles hier over is terug te vinden in een aantal verslagen, die zich hier in het nieuwe Trefpunt bevinden.

Door het teruglopen van allerlei voorzieningen en het voor starters niet zo interessant was om zich hier te vestigen liep ook het aantal leerlingen op de basisschool sterk terug.

Aldus werd beloten om de school te sluiten. De kinderen konden terecht

in Westknollendam of in Westgraftdijk.

Maar door het sluiten van de school moest ook de sportzaal gesloopt worden. Paniek in Markenbinnen, want ook ons "Trefpunt" zou dan verdwijnen. Dat zou ten koste gaan van een behoorlijk aantal clubjes en andere voorzieningen. Dus goede raad was duur.

Na veel overleg en gesprekken met de gemeente zijn we uiteindelijk tot overeenstemming gekomen om de school om te bouwen tot gemeenschapsruimte waarvan dan de verschillende clubs en verenigingen gebruik mogen maken. En zo zijn wij hier dus beland. In eerste instantie was het vreselijk wennen aan de hoeveelheid ruimte. De gemeente heeft alles verbouwd en geschikt gemaakt voor exploitatie. Wij kregen zelfs subsidie en de gemeente zorgde ook nog voor het onderhoud. Het blijft ook hun eigendom. Een zaaltje is beschikbaar voor kleinschalige sportactiviteiten en in de andere ruimte is een bar en staat een biljart, waar de diverse verenigingen graag gebruik van maken. Wij hebben een actieve klaverjasclub, biljartclub, ouderensoos en jeugdavonden. Alles hier over is terug te vinden op onze website www.onsdorpmarkenbinnen.nl.

In het begin van "Trefpunt" hadden wij een gebruikersovereenkomst met de gemeente vanuit de oude situatie, maar sinds een paar jaar moeten wij voor het gebruik van "Trefpunt" ook huur betalen. Aangezien we het voor de dorpelingen en de verenigingen allemaal een beetje laagdrempelig willen houden, komen wij tegenwoordig ook richting de rode cijfers en waren wij dolblij met de verworven subsidie, die wij mochten ontvangen van het Oranjefonds, nadat wij een plan hadden ingediend om de activiteiten nog verder uit te breiden en wel naar buiten door het aanleggen van een Jeu de boules-baan en het plaatsen van een betonnen tafeltennistafel. Ook mochten wij nog een hoeveelheid spelmateriaal aanschaffen, een nieuwe opslagmogelijkheid en een kunstwerk voor het "Trefpunt" om de hele boel te completeren. Wij moeten het hele gebeuren wel voor januari gerealiseerd hebben, anders wordt de subsidie voor het niet gerealiseerde deel weer ingetrokken. Zo zijn er nu eenmaal een aantal voorwaarden waar we rekening mee moeten houden.

Na een rustige start en het bestuderen van een aantal offertes heeft ons plaatselijke hoveniersbedrijf een mooi stuk werk afgeleverd met de aanleg van de Jeu de Boules-baan en het pleintje voor het "Trefpunt"

waar de tafeltennistafel reeds geplaatst is.

Ons kunstwerk is ook aanwezig in de vorm van een levensgrote koe. (We zijn en blijven toch een boerendorp). Naar een geschikte opslagmogelijkheid wordt naarstig gezocht, want we krijgen steeds meer spullen en onze opslag is echt aan vervanging toe.

We wilden in eerste instantie een aanbouw, maar daar ging onze verhuurder niet mee akkoord en de oude opslag is eigenlijk een oudpapierhok. Er ontbreken planken en het dak lekt aan alle kanten. We hopen op korte termijn met een geschikte oplossing te kunnen komen. En de naam moet nog boven de deur. Maar daar hebben we gelukkig nog wel even tijd voor om dat te realiseren.

We hopen als bestuur, dat er veel gebruik gemaakt gaat worden van de nieuwe en de oude activiteiten en dat het "Trefpunt" nog lang het sociale middelpunt mag blijven in Markenbinnen.

Bestuur "Trefpunt".

Ruim Baan

Bij verreweg de meeste handel tussen bedrijven onderling is er sprake van krediet. Die bedrijven leveren auto's, benzine, chocolade, zout, kleding, elektronische apparatuur, voedsel enzovoort aan de klanten in binnen- en buitenland en vragen daarvoor geen onmiddellijke betaling maar spreken af dat na een afgesproken kredietperiode moeten worden betaald.

Probleem is daarbij dat die leverende bedrijven nooit zeker weten dat de kopende afnemers zullen betalen.

Daarom wordt vooraf een inschatting gemaakt hoe waarschijnlijk het is dat die koper zal betalen. Bij bestaande bekende klanten is dat vaak wat makkelijker, men doet immers al langer zaken met elkaar. Voor nieuwe klanten is dat wat ingewikkelder want de kleur ogen van de koper of een mooi groot kantoor zegt niet zoveel over een bedrijf. Daar komt nog bij dat in Nederland als exporterend land er veel wordt verkocht aan buitenlandse klanten. Dan speelt afstand naar de koper, het land van de koper en de handelsmoraliteit ook een rol bij de beoordeling van risico. En als de koper dan niet betaald kan dat het gevolg zijn van bijvoorbeeld een tijdelijk gebrek aan geld maar ook te maken hebben met vormen van faillissement.

En zo is er in de loop van vele tientallen jaren een verzekering ontstaan die de verkoper beschermt tegen betalingsonvermogen van klanten. Dus als er na levering een factuur of een reeks facturen niet door de koper kan worden voldaan bijvoorbeeld als gevolg van faillissement dan kan de verzekerde verkoper het verlies claimen bij de verzekeraar. Vooropgesteld natuurlijk dat aan de polisvoorwaarden werd voldaan zoals het betalen van premie.

Ik ben werkzaam bij zo een krediet verzekeraar genaamd Atradius.

Een bedrijf dat door fusies en overnames de afgelopen twintig jaar is uitgegroeid tot een van de grootste verzekeraars ter wereld op het gebied van het verzekeren van kredietrisico.

Verzekerde bedrijven vertegenwoordigen werkelijk alle denkbare bedrijfstakken en dat maakt het werken bij dit bedrijf ook erg interessant omdat je op deze manier met veel bedrijven in aanraking komt en over allerlei handel en dienstverlening in gesprek raakt. Naast veel klanten in het MKB en grotere landelijke ondernemingen zijn er ook veel multinationale bedrijven klant in een van de veertig landen waar Atradius is gevestigd.

Daarbij houd ik mij vooral bezig met marketing & sales richting multinationale ondernemingen met vestigingen in Nederland. Het bekend maken van het merk en de dienstverleningen van onze onderneming en het met potentiële klanten in gesprek gaan om een mogelijke samenwerking voor te bereiden zijn belangrijke taken. Dat is dikwijls een gecompliceerd en lang proces. Gecompliceerd omdat die ondernemingen veelal in meer dan tien landen opereren (en soms door heel Europa of wereldwijd) en de beoogde oplossingen vaak in al die landen moeten werken. Dat vereist veel overleg en communicatie, niet in de laatste plaats omdat geld en het klanten bestand van een onderneming het hart van die onderneming vertegenwoordigt. Daarmee wordt het ook een lang proces ook al omdat bij het opzetten van een internationale samenwerking veel mensen aan beide kanten betrokken zijn. In gesprek zijn over een samenwerking kan wel zes tot twaalf maanden duren.

Maar als die gesprekken succesvol worden afgerond dan kan daadwerkelijk met samenwerking worden begonnen. De contacten met de nieuwe klant worden dan overgedragen aan onze verantwoordelijk Global Account Manager. Ik kijk dan weer rond of praat verder met andere potentiële klanten. Met heel veel plezier!

Henk Kox

Revanche

Een maand geleden kreeg ik een telefoontje van een goede vriend. Met deze vriend ga ik jaarlijks de uitdaging aan wie het snelst van de berg af komt met ski's. Onderaan kan ik hem dan met een grote glimlach verwelkomen met de opmerking dat hij het nog best leuk doet voor zijn leeftijd (hij is 8 jaar ouder). Hij belde of ik de uitdaging aan wilde gaan om de halve marathon van Texel te rennen. Hij had sponsorkaarten over. Slik....ik had inderdaad ooit gezegd dat ik dat wel wilde proberen.....ik ook altijd met m'n grote mond. Maar wie A zegt.....Het was te laat om een heel trainingsschema uit de kast te halen, maar zo goed

en zo kwaad als het ging heb ik mijn wekelijkse afstanden van 10 km opgevoerd tot 16 km. Oef...en dan moeten er nog 5 bij !!!

Zondag 26 september is dé dag, maar we zijn zaterdag al naar Texel gegaan en slapen zoals gewoonlijk in mijn ouderlijk huis, in mijn eigen slaapkamertje bij mijn moeder. Zondag om 12:30 met een extra boot naar Den Helder. De salon staat bomvol hardlopers van Texel. Iedereen kent elkaar en het is net een kippenhok...allemaal een beetje gespannen. Tussendoor loopt een man met een trekzak, oergezellig. Ik spreek een hoop oude bekenden. Vlak voor Den Helder allemaal naar het autodek. Vóór de "overkanters" aan boord komen willen we natuurlijk al wel onze positie ingenomen hebben...Texelaars vooraan. De klep naar Den Helder gaat open. Wat een mooi gezicht, alle mensen die daar nog staan te

wachten achter de slagbomen. Met luid gejuich verwelkomen we ze op de boot. Ze worden begeleid door Braziliaanse trommels die gedurende de hele terugtocht naar Texel blijven spelen. Al swingend, klappend, rekkend en strekkend maken we de overtocht naar Texel. Als we de haven binnen komen houden de trommels even op en is iedereen stil. De boot raakt de kant en 1600 poppetjes bewegen even mee met de schok... mooi gezicht. Dan heffen de trommels weer aan en schuift langzaam de klep naar Texel open, iedereen juicht, ook de toeschouwers op de wal. Met een lang hoornsignaal van de boot is de start een feit en hollen we van de brug af het eiland op. Onderweg overal toeschouwers en muziek en veel bekende gezichten. Op 5 km is de splitsing van de 10 km- en de 21 km-loop. Omdat ik iets te hard van stapel ben gelopen de eerste kilometers wens ik op dat moment echt dat ik de 10 km had gekozen... dan was ik al op de helft. Manhaftig buig ik echter af naar links... nog slechts 16 te gaan. Ik kan niet zeggen dat het meeviel. Vooral zo rond de 15 km moest ik mentaal alle zeilen bijzetten. Het vervelende als je vooraan start is namelijk dat (als je een "middenmoter" bent) door ontzettend veel mensen wordt ingehaald. Hoe demotiverend.... . Bij de 19 km in zicht weet je dat je die laatste drie er ook nog wel uitperst. Met nog niet eens zo'n slechte eindtijd van 2 uur en 2 minuten kom ik door de finish. Na afloop heerlijk in de jacuzzi van zus gekropen.....oe wat heerlijk. Bubbels, jets, muziekje, meeuwen boven mij in de lucht... wat een volmaakt voldaan gevoel.....ik ben geweldig!! Dan belt mijn vriend; "wat was jouw tijd?"....Hij deed er zeker 20 minuten korter over en geeft fijntjes aan dat hij nauwelijks getraind had en dat mijn prestatie hem toch wel erg tegenviel. Ik spreek je wel weer onder aan een berg Alex.....of volgend jaar....(dat ik mijzelf halverwege beloofd had hier nooit, maar dan ook nooit meer aan mee te doen ben ik inmiddels al weer vergeten... revanche).

Corine

Markerjassers

10 september, het begin van de kermis, hielden wij de "kermisklaverjasdrive" waaraan bijna alle leden van de Markerjassers meededen. Het was reuze gezellig en dankzij Ko, Olga en Wim kon er met vier tafels worden gekaart. De nieuwe bokaal, die aan het eind van de competitie gewonnen kan worden, werd uitgebreid getoond en bewonderd.

Hieronder volgt de uitslag.

	punten	marsen
Ko	5335*	0
Olga	5067*	1
Martha/Tineke	4951	2
Theo	4852	1
Wim	4842*	0
Cees sr.	4767	3
Cor	4722	1
Ria	4718	0
Albert	4679	2
Marriane	4450	3
Jan Otto	4446	1
Marian	4381	1
Linda	4321	2
Hans	4227	2
Frans	3537	1
Dick	3370	0

*Deze punten tellen niet mee voor de competitie van de Markerjassers.

Klaas en Leo waren, door omstandigheden, helaas niet aanwezig en krijgen 3370 punten toebedeeld. Het Rad van Avontuur werd in de pauze 1 maal gedraaid en leverde aardige prijzen op.

Het klaverjas seizoen is begonnen !!

Tineke Scheepbouwer.

Nieuwe bewoners

Casper Conijn (25) woont sinds maart 2010 in de Bongerdstraat 12. Voorheen woonde hij op camping de Rietbos in Oost-Graftdijk, maar helaas mocht hier niet meer permanent gewoond worden waardoor hij op zoek is gegaan naar nieuwe woonruimte. Oorspronkelijk komt hij uit Spijkerboor. Hij werkt als kraanmachinist bij het bedrijf van zijn vader; Machineverhuur Cees Konijn B.V. Daarnaast is hij ook in te huren voor tuinrenovatie. Hierbij kun je b.v. denken aan het uitgraven van tuinen met een kleine graafmachine (kan zelfs door je voordeur om een ingesloten achtertuin te bereiken). Het huis heeft een gigantische verbouwing doorstaan en momenteel is Casper dan ook even zat van verbouwen.

Wel houdt Casper erg van fitness en uitgaan; samen met vriendin Marsha weet hij alle feesten te vinden van Amsterdam tot De Rijk.

Machteld

KAPSALON

De Kapschuur

Maandag en dinsdag gesloten.
Donderdagavond open.
Behandeling graag op afspraak.

Bongerdstraat 3 • Markenbinnen • M 06 - 502 82 718
Tevens het adres voor Uw bruidskapsel en make-up.

De Pollepel

Tja, voor je het weet is het zover. Ik werd benaderd door de papa van Jouke nadat hij mijn kookkunsten ontdekt had.

Hij had zichtbaar genoten van de lekkernijen die hij enkele malen had geproefd tijdens één van de snoeperijtjes op een feestje. Toen kwam de vraag: "Roy, jij lijkt me ook een persoon die graag dingen wil delen, vind je het goed dat ik je opgeef voor DE POLLEPEL?"

Leg mij nu eens uit, hoe kan je een dergelijk verzoek van een zeer kieskeurige én bovenal materiedeskundige man afwijzen? Kansloos, dit is een gelopen wedstrijd. Ik heb de koe bij de bekende horens gevat en ben aan de slag gegaan.

Wat voor een gerecht past er binnen onze dorpsgrenzen? Ook dit is geen gemakkelijke vraag, wordt het de bekende aardappel met bloemkool en een bal gehakt, of gaan we voor een ander streekgerecht zoals het wereldberoemde "stoofpotje Beemsterlam". Dit dan weer op een bedje van sla met een "opperdoes"-aardappeltje en spruitjes. Het toetje is gele vla met slagroom.

Nee, dit was niet de bedoeling. De papa van Jouke (en natuurlijk de opa van Onne en Silla) wilde wat anders. Max, mijn zoon, mag vaak kiezen wat hij wil eten, het is voor hem duidelijk "papa, ik wil rijst met snijbonen en kip!"

Dat gaat het dus worden, een Surinaamse manier om de bekende snijboon niet te koken, maar gewoon lekker te bakken in de pan. En met de rijst en kip.

Rijst met snijbonen en kip

Benodigdheden:

- Rijst die je lekker vindt, maar wel met een droge korrel, ongeveer 75 gram pp.
- Snijbonen ongesneden, ongeveer 200 gram pp.
- Kippenbout en kippencarbo's, geen kipfilet, dat is te droog.
- Bakboter en de andere bekende ingrediënten zoals peper en zout en knoflook.

- Ketjap Manis (die zoete)
- Sambal manis / oelek en badjak
- 2 bakjes champignons (de champignons halveren)

Bereiding:

Rijst koken zoals je gewend bent of conform de gebruiksaanwijzing.

De snijbonen snijden in de dwarsrichting, zoals je ze ook gesneden kan kopen maar dan wat breder.

De kip, met- of zonder vel, kruiden met peper / zout / knoflook en een flinke scheut ketjap alsmede één van elk type sambal een theelepeltje toevoegen. Ik laat altijd het vel om de kip zitten omdat dit meer smaak geeft aan het gerecht. Bovendien kan het vel later van de kip worden afgehaald.

Voor je beeldvorming: de rijst heeft meestal een bereidingstijd nodig van 20 minuten.

De snijbonen snijden en bakken ook ongeveer 20 minuten

De kip heeft wat langer nodig ongeveer 40 minuten.

De Kip

Nadat de kip gekruid is, de bakboter in de braadpan verhitten. Ik gebruik ongeveer 50 a 75 gram boter voor de kip. Vervolgens de kip aanbraden in de pan. Nadat alle stukken kip zijn aangebraden, vuur temperen en de champignons erbij doen. Deksel op de pan en het geheel ongeveer 40 minuten laten garen. Er komt voldoende vocht uit de kip en champignons voor de jus.

De snijbonen

De boter verhitten in de, bij voorkeur de wadjan / of kleine wok, ongeveer 50 gram boter. Nadat de boter is uitgebruist de gesneden snijbonen erbij. De snijbonen regelmatig omscheppen op een matig vuur. Belangrijk hierbij is dat je de snijbonen niet moet laten verbranden, dus regelmatig omscheppen. De snijbonen worden door het bakken gegaard en vervolgens met peper en zout op smaak gemaakt. Na ongeveer 20 minuten zijn de snijbonen gaar. Voor extra smaak en vocht kan je een klein schepje braadvocht uit de kippenpan bij de snijbonen gieten. Bij het bakken van de snijbonen verdampt er nl wat vocht uit het gerecht.

Neem bij voorkeur een rond diep bord, eerst de rijst op het bord, daarna de snijbonen op de rijst en een stuk kip met champignons enaast. Het geheel wat afblussen met wat braadvocht uit de braadpan van de kip. De rijst moet niet zwemmen maar licht bevochtigd zijn.

Eet smakelijk!

Ik mag nu ook de pollepel doorgeven, ik geef hem graag aan de vrouw die mij reeds meerdere malen heeft bestookt met de vraag: aan wie ga je hem geven? Het is geworden Caroline Verhagen.

Roy

Filmen in Markenbinnen

Ik zal beginnen mezelf voor te stellen.

Ik ben Lenie de Vries, de jongste dochter van Grietje Langenberg en Sieger de Vries.

De ouders van mijn moeder (Willem Langenberg en Aagje Koorling) hebben hun levenlang in Markenbinnen gewoond en zijn respectievelijk in 1960 en 1940 overleden.

Mijn ouders trouwden in 1928 en betrokken een huisje aan de dijk, waar mijn oudste twee zusters (Trijntje en Aagje) zijn geboren. Omdat mijn vader vaak 's nachts werkte was mijn moeder regelmatig alleen in het huisje en was daar vreselijk bang. Ze vroeg dan of haar zuster bij haar wilde slapen maar die was nog banger dan zij. Daar was ze ook niet echt mee geholpen. Om die reden zijn ze na een paar jaar in het dorp gaan wonen en toen mijn oudste zuster vijf jaar was gingen ze naar Krommenie waar mijn zuster Wil en ik zijn geboren.

Mijn vader is in 1991 op 86-jarige leeftijd overleden en mijn moeder in 1999 toen ze 95 was.

We zijn heel blij met de memoires van mijn vader waarin ook vermeld hoe hij in Markenbinnen terecht kwam (hij is in Amsterdam geboren) en hoe het mijn ouders is vergaan toen ze jong waren.

Op 22 juni jl. is mijn oudste zuster Trijntje (we noemen haar Tinie) 80 jaar geworden.

Haar schoonzoon is een verwoed filmer en besloot voor deze gelegenheid een film te maken voor Tinie met als titel "een reis door de tijd". Omdat ik wel het een en ander wist, werden wij ingeschakeld en gevierden trokken wij op 5 mei jl. naar Markenbinnen. Toen we bij de kerk stonden te filmen werden we aangesproken door Corine Siffels en Marc Teulings en al snel werd de naam Langenberg genoemd en hoorde ik sinds jaren weer iets van mijn neef Willem-Jan uit Canada. Van Corine kreeg ik de nieuwsbrief met een brief van hem en natuurlijk heb ik hem inmiddels gemaild en bericht met foto's terug ontvangen. Het is zo lang geleden dat hij niet eens meteen wist wie ik was en mijn oudere zusters herinnerde hij zich helemaal niet meer. Het is overigens een vreemde gewaarwording als je ineens foto's ziet van iemand die 63 is, terwijl ik met een foto voor m'n neus zat van een klein blond kereltje van ongeveer 3 jaar. Ik had een paar foto's meegestuurd van mij en m'n zusters, nou daarvan zal hij ook wel danig geschrokken zijn.

Intussen hebben we de verjaardag van Tinie op 22 juni jl. feestelijk gevierd, tezamen met haar vriend, de kinderen en kleinkinderen en haar zusters en zwagers. Het was heel gezellig en de film was een hoogtepunt. De opnames in Markenbinnen zijn erg leuk geworden, het was dan ook stralend weer, en gecombineerd met een mooie foto van de boerderij waar mijn opa woonde, maar waarvoor nu intussen een andere woning in de plaats is gekomen, is het allemaal heel herkenbaar voor haar. Marc, hartelijk bedankt voor je medewerking aan de foto's. We hebben er dankbaar gebruik van gemaakt.

Vriendelijke groeten,

Lenie de Vries

Info-blad

Cafe de Marken: woensdag tot en met zondag geopend en op afspraak, info bij Geertje Visser tel. 6413172

Openbaar Vervoer: Openbaar vervoer taxi 0900-8878, deur tot deur vervoer.

Cultureel: Culturele Commissie Markenbinnen, Organisatie van Concerten en Exposities, in de kerk te Markenbinnen. Contactadres: voorz. Deed Stolp, Bongerdstraat 13, tel. 6413032

Dorpshuis Trefpunt: Bongerdstraat 1, culturele en creatieve activiteiten, zoals lezingen, jeugdsoos, lessen in diverse zaken. Info bij Jaap Romeijn, Dorpsstraat 38, tel. 6411851

S.S.O.V., staat voor Sport Spel en Ontspannings Vereniging, organiseert wekelijks workout, jazzballet voor kinderen en yoga in het Trefpunt. Contactadres: Riet Boesenkool, Dorpsstraat 16, tel. 6411981

IJsclub MWS, staat voor Markenbinnen, de Woude, Stierop en organiseert indien mogelijk in de winter ijsactiviteiten op het meertje bij het dorp. Info bij P. Koster, Starnmeerdijk 39, tel. 6426179

Biljartclub voor heren: info bij Nico de Kruis, tel. 6413008

Biljartclub voor dames: info bij Marianne Groenendijk, tel. 6411924

Klaverjasclub, is gehuisvest in het Trefpunt, elke 14 dagen, info bij Tineke Scheepbouwer, Burcht 4, tel. 6411208

Feestcommissie, organiseren van feesten en kermis, in bescheiden mate, info bij Hendrik Bos, Bongerdstraat 7, tel. 7714069

Kerk te Markenbinnen, De kerk is een voormalig Nederlands Hervormde Kerk en eigendom van de Stichting Beheer Kerk Markenbinnen. De kerk is een rijksmonument daterend uit 1704 en is in 1984/1985 geheel gerestaureerd. De kerk is te huur voor culturele doeleinden en is tevens een officiële trouwlocatie van de gemeente Graft-De Rijp - info bij secretariaat@kerkjemarkenbinnen.nl of Corine Siffels, tel. 075-6413677

AH Thuiservice, bezorgt thuis, op bestelling, tel. 0800-1452

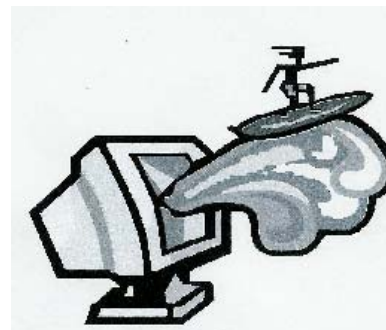
Boerenproducten, bij de enige agrarier van het dorp, Arno van der Helm, Dorpsstraat 65, kan men Melk en Eieren verkrijgen, alsmede mest voor de tuin en stro voor de huisdieren.

Oud papier en Glas, naast het Trefpunt staan containers voor uw oud papier en glas.

Bieb, iedere dinsdag van **19.00-20.00 uur**, in 't Trefpunt.

Contactcommissie, Maandelijkse openbare vergadering. Tijdelijk contactadres: Hans Siffels, tel. 075-6413677

COMPUTERSERVICE MARKENBINNEN

Computerservice Markenbinnen is uw steun en toeverlaat voor het oplossen van al uw problemen met betrekking tot uw computer of uw netwerk. Ook voor het leveren van alle gewenste hardware bent u bij ons aan het juiste adres. Ook kunnen wij aan de hand van uw wensen een hele nieuwe PC op maat voor u bouwen.

Voor meer info kunt u bellen met: 06-13729941 of een e-mail sturen naar computerservice@quicknet.nl. Ook op het Internet kunt u een heleboel informatie vinden, waar onder ook het laatste anti-virus nieuws.

G. Wit

INSTALLATIE BEDRIJF

Erkend:
GAS-, WATER - & CV-INSTALLATEUR
DAK-, SANITAIR - & ZINK - WERK

DORPSSTRAAT 57
1536 AE MARKENBINNEN

TELEFOON:
075 - 64 11 700

TELEFAX:
075 - 64 13 251

Lid van de

Vereniging van
Nederlandse
Installatiebedrijven

Bedrijfshulpverlening & VCA
RBOC "Fort Markenbinnen" B.V.
www.rboc-fmb.nl

Contactadressen:

Corine Siffels
Dorpsstraat 35
e-mail: fam.siffels@quicknet.nl
tel: 6413677

Machteld Bos
Bongerstraat 7
e-mail: machteld@carebo.nl
tel: 7714069

Gudula Teulings
Dorpsstraat 55
e-mail: teulings@quicknet.nl
tel: 6401003

Caroline Verhagen
Dorpsstraat 1
e-mail: info@deblauwecactus.nl
tel: 6413736